

Човѣкъ не може да бжде щастливъ, докато не разбира законитѣ на живота и на смъртъта. Момѣкътъ не може да бжде щастливъ, ако мисли, че, като се облѣче и докара, ще намѣри своята възлюбена. Той може да намѣри нѣкоя мома, но тя не е неговата възлюбена, която го разбира и обича. Това е механическо, външно познаване, но когато дойде до вътрешния животъ, момѣкътъ ще се натѣкне на голѣми мъчнотии. Който се ожени за мома, която случайно срещналъ на пѣтя си, цѣлъ животъ ще носи последствията на своята погрѣшка.

Въ едно отъ преданията за Адама се казва, че първата му жена била нѣкоя си Левита, кабалистическо име, съ която не могълъ да живѣе. На Левита, на нейното поколѣние се отдаватъ всички нещастия въ свѣта. Дали е сжществувала такава жена, не се знае. Сжщо не се знае, дали и Ева е била такава, каквато я описватъ въ Библията. Изобщо, много нѣща се пишатъ, но доколко сж вѣрни, не се знае. Много нѣща сж написани добре, но не се разбиратъ добре. Една задача е написана добре, но важно е, какъ ще се реши. И небето е написано добре, но малцина разбиратъ написаното по него. Отъ хиляди години слънцето грѣе, изпраща свѣтина и топлина, дава животъ, но какво въ сжщностъ представя то, малко хора знаятъ. Луна-та грѣе, пълни се и се изпразва, но и за нея малко се знае. Даже и за земята, на която живѣемъ, малко знаемъ. Едни казватъ, че вътрешността на земята е твърда, други — течна, трети — огнена. Отъ тритѣ твърдения кое е вѣрно? Каквото и да се говори за земята, тя е такава, каквато е, ние не можемъ да я измѣнимъ; но другъ е въпросътъ, ако знаемъ истината такава, каквато е въ действителностъ.

Съвременниятъ човѣкъ трѣбва да изучава условията и положението, въ което днесъ се намира, да ги използва разумно, а не да мисли само за бждещето. Ако днесъ работи съзнателно и разумно, и въ бждеще го чака добро. Ако не може да изиграе добре, днешната си роля човѣкъ изпада въ положението на Донъ Кихота или Санчо Панса: или, като идеалистъ, ще живѣе съ непостижими идеали, или, като материалистъ ще мисли само за осигуряване на живота си. Сегашнитѣ хора сж повече материалисти, отколкото идеалисти. Даже и религиознитѣ гледатъ материалистически на живота. Тѣ